KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
22

David Copperfield

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL
door Frans Craenhals naar een roman van Charles Dickens.

De jonge weduwe Copperfield hertrouwde met Mr Murdstone en deze wenst dat haar zoon, David, zou studeren in de kostschool van Mr Micawber te Londen. Alhoewel ze zeer aan David gehecht is, geeft ze toe en maakt de jongen gereed voor de reis...

Ween niet, jongen. Ik ben ziek en heb al m'n moed en kracht nodig. Mr Murdstone trof deze beslissing omdat hij aan je toekomst denkt. Wees nu flink...

Laat me nog thuis blijven tot morgenvroeg, mama. Het is zo droevig 's avonds de postkoets te nemen en 's nachts te reizen...

Onzin ! De koffers zijn klaar. De plaats in de postkoets werd besproken. Hij moet deze avond vertrekken !

Mama, laat me blijven

Ben je niet beschaamd gebruik te maken van de ziekelijke toestand van je moeder ? Ben jij een kerel ? Ik weet niet wat me weerhoud...

Sedert je hier bent heb je alles in het werk gezet om me van mama te scheiden. Ik haat je !

David ! Zeg dat je dat niet meent !

Hoor je dat ? Dat is het resultaat van je opvoeding ! Voor je straf krijg je geen bezoek, geen brieven van huis en ook geen vacantie ! Ik zal je wel temmen !

Houd toch op ! Maak geen ruzie meer... Je zult me nog doden... Ik ben zo moe...

Sedert zes maanden is David Copperfield in de zeer bescheiden kostschool Micawber. De directeur is arm maar heeft een goed hart...

Denk niet dat het een beledigging is de klas schoon te vegen, David. Ook de handenarbeid moet gedaan worden, dat vormt je karakter en het is een goede oefening...

Ik doe het graag, mijnheer. Ik zal trouwens nooit vergeten dat ik, dank zij uw tussenkomst, nu en dan een brief van mama krijg...

Op zekere dag...

Een brief voor David Copperfield. Ik ben toch aan het juiste adres, niet ?

Ja, geef maar.

Een brief voor David... Maar dat is het geschrift van z'n moeder niet. Nu, ik zal hem openen...

God ! Dat is vreselijk !... Arm kind. Hoe zal ik het hem zeggen ?

Wat is er toch ? Je ziet er zo bedrukt uit ? Heb je zorgen ?

Hier, lees zelf. Ik kan het nog niet geloven...

David, ik heb je iets te zeggen... Wees dapper, jongen... je moeder...

Moeder ? Ze is toch niet zieker geworden ?... Je zegt niets... Ze is toch niet ?...

Mama is dood ! Mama, lieve mama... mama...

Ten gevolge van dit afsterven vergaderen Miss Trotwood, een grootlante van David, en Mr Murdstone om over de toekomst van de jongen te beslissen...

Miss Trotwood, ik stel je mijn zaakgelastigde, Mr Uriah Heep voor. Als stiefvader heb ik tot hiertoe gemeend me niet om David te moeten bekommeren...

Dat weet ik en daar haal je geen eer van, Mr Murdstone. Daarover zullen we het liever niet hebben. Ik ben bereid David op te nemen...

Ik moet er je op wijzen dat het de stiefvader is die het vruchtgebruik van David's fortuin krijgt zolang de jongen minderjarig is en dat om de opvoeding van de jongen te bekostigen...

Je denkt toch niet, dat ik zal betalen voor een jongen die jij in haat tegen mij zult opkweken ?

Ik wens van jou geen betaling ! Ik neem David op, zorg voor zijn opvoeding en draag er de kosten van !

Goed. Maar meen je niet dat we het aan David zelf moeten vragen... En ik wens vooral een woord te zeggen tot Mr Murdstone...

Murdstone en Heep gaan naar een aanpalende kamer. Heep zet aan Murdstone een plan uiteen om in het bezit te geraken van het erfdeel van David...

Zou je het fortuin van David niet willen opstrijken ? Als jij voor hem zorgt, zal het je heel gemakkelijk vallen hem te laten verdwijnen... voor goed te laten verdwijnen. Schenk mij vertrouwen!

Fijn idee ! Maar David zal het verkiezen naar zijn tante te gaan!

Heep wenkt David nader te komen...

Kom even hier, jonge man ! Ik heb je wat te zeggen.

Je tante stelde voor je op te nemen maar ze verbergt haar armoede uit fierheid. Je kan niet op haar kosten leven en haar aldus nog dieper in de put helpen.

Als dit zo is, zal ik bij mijn stiefvader blijven.

Die Heep is zo sluw als een vos!

David verkiest bij Mr Murdstone te blijven !

Zoals je wilt, jongen. Doch in die omstandigheden moet je nooit meer op mij rekenen, versta je ! Vaarwel !

Maar, tante...

En enkele ogenblikken later...

Waar gaan we naartoe, Mr Heep?

Naar een van mijn vrienden, je stiefvader belastte hem met je opvoeding !

Dag, Creakle. Ik breng je een nieuwe leerling : David Copperfield...

Welkom, David ! Indien je gewillig bent en vlijtig werkt, zullen we het best samen vinden !

Hier is het geld. Mr Murdstone wenst nooit meer iets van David te horen of te zien... Maar doe het handig ! De baas wil geen schandaal of geen moeilijkheden...

Dat komt in orde !

Al heel vlug merkt David wat voor 'n kostschool Creekie er op nahoudt en wat hij zijn leerlingen aanleert en van hen eist...

Dag, jongens ! Een goede dag gehad ?

Niet slecht. Kijk - twee zakdoeken, een paar handschoenen, een geldbeugel en twee gouden uurwerken...

Bravo ! Knap gewerkt ! En nu aan tafel ! Het eten staat klaar. Neen, jij niet, David. Ik zei toch dat iedereen hier werkt voor z'n eten !

Ja, dat zie ik. Jij noemt het werken, maar het is stelen. En ik wil geen dief worden !

Je verkiest dus honger te lijden !

Wel bekome het je, vriend !

Ik verzeker je dat die soep lekker is !

Op het uiteinde van de tafel zit de kleine Edith. Ze bekijkt de nieuweling voortdurend en spot niet met hem. Ze heeft medelijden...

De maaltijd is ten einde...

Voorwaar! We werken nog een paar uur op de loer, daar is veel volk ! David, jij blijft hier, ik sluit je op. Je wast de borden om en dan ga je slapen! Goed begrepen ?

Alleen gelaten, snikt David het uit. Aan de mizerie schijnt geen einde te komen...

Mama, lieve mama... Als je eens wist waar ze me opgesloten hebben.

David zet zich toch aan het werk want hij is bang voor de brutale Creekie. Plotseling valt het glas rinkelend naar beneden...

Edith !

Wat doet jij hier ?

Ik ben wel een dievegge, maar ik heb medelijden met je, David. In de menigte heb ik me van de anderen losgemaakt en ben terug naar hier gelopen. Kom, klim naar boven. Langs de dakgoot laten we ons naar beneden glijden. En van plat-forme tot plat-forme komen we op uitgestrekt braakliggend terrein...

Weet je waar je een onderkomen kan vinden ?

Ik zal aankloppen bij Mr Micawber in de Mansion Square.

Arme Edith, Creekie zal je doden als hij vernoemt dat je me geholpen hebt...

Maak daarover geen zorgen! Hij zal het niet weten! Maak vlug dat je wegkomt. Veel geluk, David !

Dank je, Edith!

Lang dwaalt David door de regen, de ene straat in, de andere uit. Ieder ogenblik vreest hij Creekie of Murdstone tegen te komen...

Eindelijk wijst een koetsier hem te Mansion Square...

Volg deze laan tot aan de Theems, je gaat de brug over en...

Dank je ! Ik zal het wel vinden !

David komt eindelijk aan het huis van zijn oude meester. Hij belt en belt, doch tevergeefs...

Niemand. Hij is uitgegaan. Ik zal hem een paar woorden schrijven om uit te leggen wat er gebeurd is. Dan ga ik naar Darnton waar mijn tante, Miss Trutwood, woont.

Ondanks honger en uitputting stapt David vlug en vol moed de zeven mijlen af die hem van Darnton scheiden...

Bij het eerste morgenkrieken valt hij uitgeput neer op de drempel van de villa van zijn tante.

Twee uur later...

Hemel ! Daar ligt een kind te slapen. Maar, het is David ! Betsy, help me even die kostaap binnen te dragen...

David krijgt een lekker en stevig ontbijt en is dan in staat om zijn tante nauwkeurig te vertellen wat er hem allemaal overkomen is...

Heep had me gezegd dat jij arm was en ik niet op je kosten mocht leven. Daarom weigerde ik met je mee te gaan, tante...

Ha, die schurken ! Als ik die kerels ooit terugzie dan... dan zullen ze er van lusten, wacht maar !

Op dit ogenblik wordt de deur brutaal opengegooid...

Ha, hier is die bandiet ! Ik wist het wel ! Hij vluchtte gisteren uit het instituut waar ik hem geplaatst heb.

Ja, praten we even over dat instituut ! David is hier en gaat niet meer weg !

Wat ? Je weet dat ik zijn stiefvader ben. Ik haal de Coroner en die zal hem wel dwingen dit huis te verlaten.

Doe dat, Mordstone, en ik goot hem de deur uit samen met jou en je handlanger!

Doch daar verschijnt Mr Micawber gevolgd van een gentleman in de deuropening...

Doe geen moeite, Mr Mordstone. Ik breng je de magistraat die je hebben wou ! Verwittigd door het briefje dat David gisteren onder m'n deur schoof, heb ik Creekle gezocht... en ook gevonden !

Creekle werd heden morgen om zeven uur aangehouden. Hij heeft gesproken! Hij was zeer, zeer spraakzaam die Creekle en verklapte de namen van zijn medeplichtigen...

In naam der wet houd ik jullie alle twee aan, Mordstone en Heep.

Dank je ! Dank je, Mr Micawber ! Zonder je hulp zouden die twee wreedaards me opnieuw meegesleurd hebben.

Ik zal een moeder voor je zijn, David... En zeggen dat ik geweren had je nooit meer te zien ! Wat een gekke oude tante ik was !

U overdrijft, Miss Trutwood. U bent nog lang niet oud...

EINDE

Volgende week : PAPA GRUMBO HAD GELIJK!

DACHSTEIN-ECHO

JE hebt waarschijnlijk met evenveel spanning als ik de berichten gevolgd in verband met de tragische Paastocht van die groep schooljongens in het Dachsteingebied. De massale hulpactie heeft niet gebaat. Men heeft niemand kunnen redden.

In het verslag over de reddingstochten kwam er een zinnetje voor dat me heeft getroffen.

Op een van de jongens had men een fototoestel gevonden. Als verwoede fotograaf had die knaap een reeks opnamen gemaakt van het avontuur dat voor hem en zijn makkers zo droevig is afgelopen. De burgemeester van de nabijgelegen gemeente had het fototoestel aan een fotograaf toevertrouwd met verzoek de film te ontwikkelen. De man heeft dat gedaan, maar is verdwenen met veertien afdrukken, die hij links en rechts als exclusieve foto's voor grof geld zal trachten te verkopen. Als misbruik van vertrouwen kan men zich moeilijk iets lelijker voorstellen. Een man die zoiets doet, is geen man meer, want die heeft zijn eer verloren.

Kuifje

IS GEKNIPT VOOR JE!

Het is een mooie sport die al onze vrienden zal boeien. Met een **Bim-Bam** kan je veel pret beleven! Je vindt al de meuwe modellen

SOLO - DUO - CRACK
COSTAUD - STAR

in alle speelgoedwinkels van 39 F. af!

ONZE BRIEVENBUS

J. P. C. van DOORN, 13 JAAR, DUYLSTRAAT, 77, ROTTERDAM, NEDERLAND, zou graag willen corresponderen met een andere Kuifje's lezer. Men schrijve hem rechtstreeks. Hij zou zich ook willen abonneren op «Kuifje» en vraagt waar hij zich daarvoor wenden moet: G.-J. Raat, Singel 231, Dordrecht.

JULES VANDERVEKEN, VAN BREISEM, is een dichter in de dop. Hij zond me een tamelijk lang gedicht, dat ik met veel plezier heb gelezen.

EDWARD van LOOY, VAN ANTWERPEN, houdt veel van het werk van onze medewerker Reding. Hij zal zeker met genoegen zijn verhaal «Jeanne d'Arc» gelezen hebben.

ERNEST EYKENS, VAN TURNHOUT, heeft ook zin voor poëzie. Hij zond me een paar staaltjes van zijn werk. Je mag ook gerust raadsels inzenden, Ernest.

JOHAN BUCKINKX, VAN ANTWERPEN zond me ook nog een dierenverhaaltje, jammer genoeg kunnen we het niet meer opnemen. Met mijn beste groeten aan heel de familie.

MARC DEPIERRE SCHRIJFT ME UIT KEULEN, dat Willy Vandersteen zeker nooit een goed soldaat geweest is, want dat hij anders het Prinske, in «Kuifje» nr 6, nooit met de linkerhand zou laten groeten. Dat zal een kleine onoplettendheid van onze tekenaar geweest zijn, Marc, of hij een goed soldaat is geweest, kan ik niet verzekeren, maar voor zover ik hem ken, heeft hij toch steeds alles wat hij doet, in de mate van het mogelijke goed gedaan.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

DE RAAF FOPT MEN GEEN TWEE KEER!

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in België door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3663. Giro 199.704. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

't Prinske

STAN ROE GEROP

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

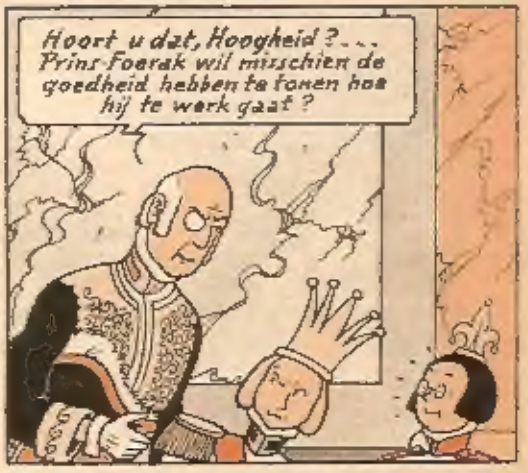

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Chlorophyl is steeds gewikkt met een adder en roept zijn vriend Torpedo luidkeels om hulp...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt vervolgd)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

HET REDDEND MEDICIJN

JE hebt langs de radio de oproepen van dokters reeds gehoord die hun collega's, zowel in binnen- als buitenland, vragen dringend een bepaald en zeldzaam medicijn te bezorgen. Meestal vindt zulk 'n oproep gehoor. Het probleem blijft dan nog een spoedige verzending en hier schakelt de luchtvloot zich in. De K.L.M. bracht onlangs een levenreddend medicijn van Amsterdam naar Paramaribo (sla even je atlas open !). Vrijdagsavonds ontving een pharmaceutische fabriek te Oss (Holland) een telegram uit Suriname met verzoek heel spoedig een hoeveelheid Aveira te verzenden vor een ernstige zieke. Diezelfde nacht nog werd het medicijn naar Schiphol gebracht en overhandigd aan de gezagvoerder van een K.L.M.-vliegtuig, dat op het punt stond naar Paramaribo te vertrekken.

Zondagmorgen landde dit vliegtuig na een vlucht van 9.000 km. Nog geen 40 uur nadat het alarmerende telegram was ontvangen, kon het medicijn met gunstig gevolg toegediend worden !

EUROVISIE

ONDER deze naam heeft, van 5 juni tot 4 juli de internationale programma-uitwisseling plaats, waaraan acht Europese landen deelnemen. De toeschouwers van Engeland, Duitsland en Frankrijk zullen verzocht worden hun opinie te geven over de kwaliteit van deze televisie-uitzendingen, hetzij aan ondervragers die zich met dit doel speciaal ten huize zullen aanbieden, hetzij spontaan per brief of per telefoon. Op uitnodiging van de UNESCO kwamen de vertegenwoordigers van de betrokken landen reeds te Parijs bijeen.

De vragenlijst die zij opgesteld hebben, zal gegevens verstrekken over de reacties van het publiek in de verschillende landen op dezelfde programma's. Deze programma's zullen verschillende aspecten van het leven in de deelnemende landen behandelen.

De UNESCO ziet in deze uitwisselingsprogramma's een belangrijk middel tot bevordering van de internationale samenwerking.

GOED NIEUWS

DE Helva - uurwerken delen mede :

« Indien een gelukkige eigenaar van een Kuifje's uurwerk nog een Kuifje's uurwerk zou winnen met Kuifje's Grote Prijsvraag, dan krijgt hij de waarde van dit laatste in haar geld. »

In antwoord op het verzoek van talrijke lezers delen we hierbij nog enkele adressen mede van uurwerkwinkels waar men de Kuifje's uurwerken kan aanschaffen :

BRUSSEL : Deneef, steenweg op Bergen, 1067.
BERINGEN : Bervoets, Dietse Steenweg, 6.
HOEI : Warnotte, rue des Râtisseurs, 18.
LUIK : Pletinx, Gretrystraat, 117. Pilmeyer, Neuvicestraat, 38.

DE AUTOINDUSTRIE BLOEIT

VOOR de Engelse autoindustrie mag 1953 wel een recordjaar genoemd worden. Er liepen 600.000 personenauto's en 230.000 vrachtwagens van stapel. De export van Britse wagens zoek echter gevoelig tegenover het jaar 1952. De Franse autoindustrie liep terug. Toch werden er in het voorjaar van 1953 nog 371.000 personen- en 120.000 vrachtwagens op de markt gebracht. Voor dezelfde periode produceerde Italie 142.847 personen-, 7.319 bestel-, 21.942 vrachtwagens en 2.286 autobussen. Hiervan werden 30.155 personenauto's en 1.351 vrachtwagens uitgevoerd. Het hoofdaandeel daarvan ging naar Duitsland, dan volgde Zwitserland en Zweden.

GOEDHARTIG

TOEN het Engels dagblad « Daily Mirror » meldde dat de gorilla, Guy, de trots van de Londense Zoo, ziek was van eenzaamheid en heimwee, kwamen er twee en twintig Britten de directeur van de Zoo opzoeken en verklaarden zich bereid de aap gezelschap te houden. Verder kwamen grote pakken speelgoed en boeken toe, geadresseerd aan de gorilla Guy met de beste wensen voor een spoedig herstel.

Een prachtige vlucht van drie Canadese jagers van het type Sabre Jet F 86.

RENAULT-AUTOS VOOR KINDEREN

OM de bouw van de 500.000 Renault 4 PK. te vieren schreven de fabrieken Renault een prijsvraag uit. De winnares, een meisje van vijf jaar, kreeg tijdens een grote plechtigheid in het Palais Chaillot, te Parijs, de vijfhonderd duizendste Renault. Nog vier andere kinderen, beneden de 15 jaar, kregen een mooie Renault.

In de Renaultfabrieken, te Billancourt, kan men thans nog de eerste wagen die er gebouwd werd bewonderen. Hij was uitgerust met een De Dion-Motor en liep in het jaar 1898 van stapel.

In 1938 liepen er reeds 250 auto's per dag van de band en waren er 35.000 arbeiders te werk gesteld. In 1945 begon men met de constructie van de kleine 4 PK, die allerwegen met veel sympathie werd begroet.

Een van de beroemste automaten op uurwerkmechanisme is deze orgelspeelster, die twee eeuwen geleden door een Zwitsers uurwerkmaker werd gebouwd. De speelster voert vijf moeilijke stukken uit en volgt met sierlijke bewegingen van het hoofd het spel van haar handen.

ONRECHTVAARDIG

EEN man had, te Frankfort (Duitsland), een wagen gestolen, was er mee naar Aken gereden en had hem daar geparkeerd... Een « collega » wist er mee van onder te mijzen en dat maakte de eerste dief zo vreselijk woedend, dat hij een klacht neerlei bij de politie, daarmee zichzelf en ook de tweede dief aangaf.

DE DUURSTE PUBLICITEIT

DE duurste publiciteit voor een aankondiging in één dagblad werd onlangs gemaakt door Chrysler. Een enkele aankondiging van het nieuw model 1954 kostte in « Life » niet minder dan 250.808 dollars. We mogen er aan toevoegen dat dit aankondigingetje negen pagimas in beslag nam !

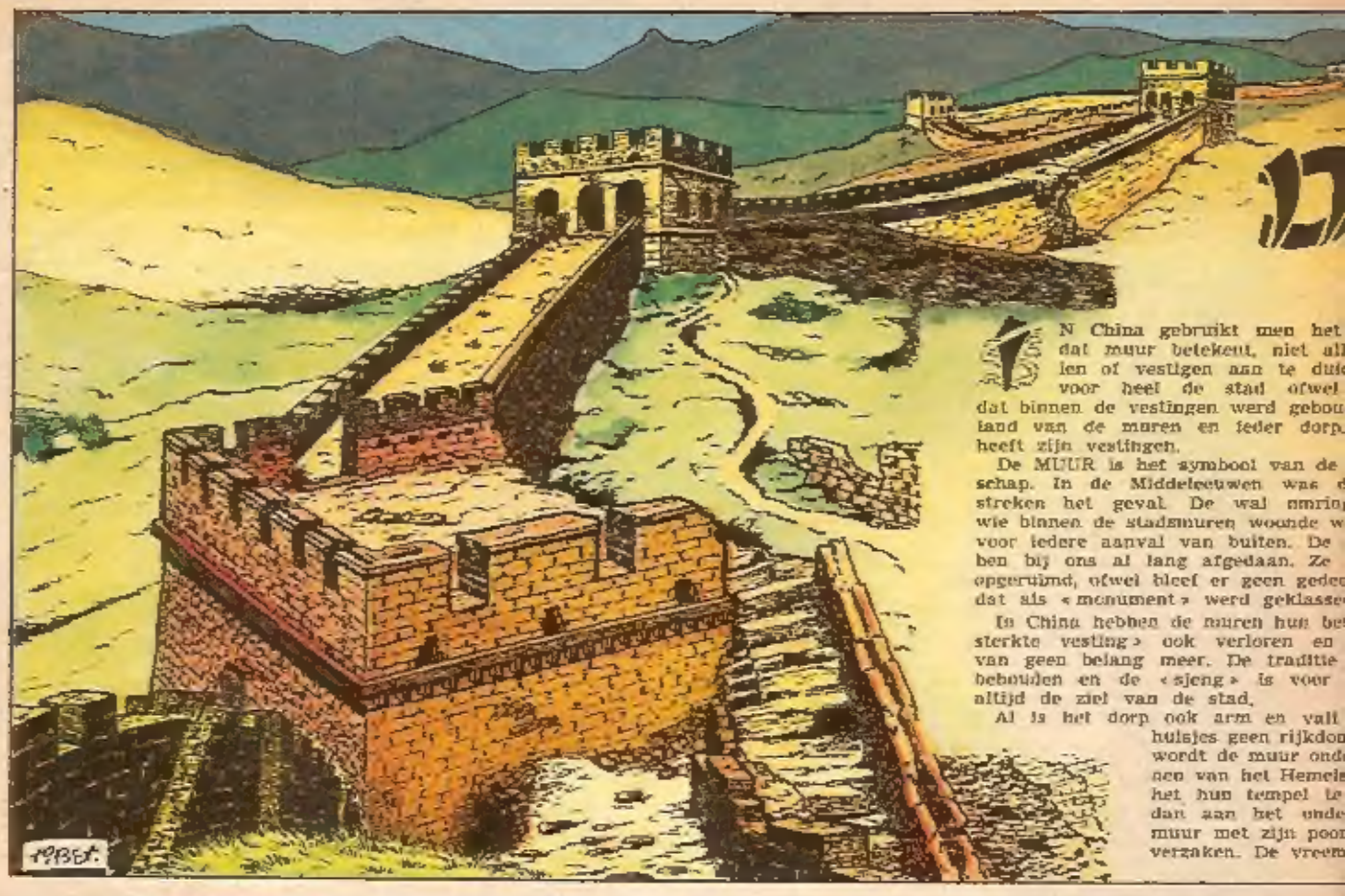

IN China gebruikt men het dat muur betekent, niet all len of vestigen aan te duid voor heel de stad ofwel dat binnen de vestingen werd gebou land van de muren en ieder dorp heeft zijn vestingen.

De MUUR is het symbool van de schap. In de Middeleeuwen was d streken het geval. De wal omring wie binnen de stadsmuren woonde w voor iedere aanval van buiten. De ben bij ons al lang afgedaan. Ze opgeruimd, ofwel bleef er geen gedee dat als « monument » werd geklasse

In China hebben de muren hun be sterkte vesting » ook verloren en van geen belang meer. De traditie behouden en de « sjeng » is voor altijd de ziel van de stad.

Al is het dorp ook arm en valt huisjes geen rijkdom wordt de muur onde nen van het Hemels het hun tempel te dan aan het onde muur met zijn poor verzaken. De vreem

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

E CHINESE MUUR

woord « sjeng », en om de wal- en, doch bevens heel het dorp d. China is het hoe klein ook

Chinese gemeen- l ook in onze de de stad en s relatief veilig Ladswa ten heb- orden vermeld le van verenig- n

ekenis als « ver- zijn strategisch beeft ze echter e Chinees nog

er in de lemen te zoeken, toch houden. De Zo- Rijk verkiezen aten instorten houd van hun en en torens te lef ng die door

heen China reist ziet dan soms ook het zonderling schouwspel van de vesting die hier en ongeschonden uit het vlakke landschap oprijst alhoewel de stad, binnen in, door het vuur vernield werd of de bewoners, door hongersnood gedwongen, hun huizen verlieten om zich elders neer te laten.

ZO het Hemelse Rijk het land is van de maren, dan is het bestat het land van DE MUUR. Niemand durft zeggen nooit te hebben gehoord van de langste muur ter wereld, de grote Chinese muur. Deze moest het rijk langs het Noord-Oosten beschermen tegen de invallen van de barbaarse roversbenden.

De muur werd gebouwd onder de regering van keizer Tsjing Sje Hwang Ti enkele tijd nadat deze de verschillende Chinese provincies, rond het jaar 228 voor Christus, tot een rijk had samengesmolten. Een gedeelte van de muur bestond reeds voor die tijd doch Tsjing Sje Hwang Ti heeft de verschillende stukken verenigd, groter en langer gemaakt. In het totaal moet die muur een lengte gehad hebben van 2.400 km.- volgens sommige bronnen 3.000 km. Duizenden mensen hebben er aan gewerkt en talrijke arbeiders lieten er het leven bij, daar de omstandigheden waarin ze moesten werken, alles behalve gunstig waren. Onder Tsjing Sje Hwang Ti duurde de bouw tien jaar.

De structuur van de muur zelf is heel eenvoudig. Hij bestaat uit een dubbele rij granietstenen en heeft een hoogte van 6 tot 10 meter (volgens andere bronnen was de oorspronkelijke hoogte zestien meter). De buitenste kanten werden bezet met bakstenen, de ruimte tussen de twee muren met aarde gevuld. Deze ruimte is dus een weg van drie à vier meter breed afgezoomd met kantelen. Om de honderd meter een vierkante toren waarop soldaten de wacht hielden en grote vuren aangestoken van zodra de vijand in het gezicht was. De Grote Chinese Muur is niet alleen de langste muur ter wereld, het is een waar kunstwerk dat de geringste glooiing van het terrein volgt en perfect aangepast is aan het landschap.

Gedurende veertien eeuwen beschermde deze muur het Hemelse Rijk tegen de invallen van de nomadenvolkeren, die meestal kwamen om de Chinese steden en dorpen te plunderen. Toen kwam echter Djengis Khan, en tegen zijn ruitersbenden was er geen muur bestand.. Als beschermingsmiddel had hij dan ook afgedaan.

Thans is deze muur nog slechts een monument, een overblijfsel van oude glorie. Hij symboliseert ook wel het feit dat China zich graag van de wereld en van vreemde invloeden afsluit.

AVALLEI

Sinds het telegram de komst van hun pope aankondigde trappelden ze en zetten van ongeduld

KNUTSELHOEKJE

WE MAKEN ZELF EEN RADIO

Enkele lezers vroegen ons de raadgevingen van T. Zonnebloem over de wijze waarop men zelf een kristalpost kan bouwen, nogmaals te publiceren. We voldoen graag aan dit verzoek.

HET eerste dat we nodig hebben is de « circuit d'accord », die bestaat uit een inductiekoos en een condensator en deze worden verenigd, van de ene zijde aan een antenne en van de andere zijde aan een grondcontact.

Er bestaan inductiekossen en condensators van alle kwaliteiten. Jullie moeten echter niet meer kopen dan datgene wat ik, gaandeweg nauwkeurig zal aanduiden.

Opdat jullie de rest van deze kroniek goed zouden kunnen volgen, geef ik eerst de beschrijving van de verschillende onderdelen van een radio op de vereenvoudigde tekeningen « montage schemas » genoemd. Bekijk aandachtig de hierbij gevoegde tekening.

De radiostang of antenne werd aangeduid door « A » en het grondcontact door « T ». Tussen beide is een inductiekoos bevestigd « S » of SELF genoemd. Daarnaast vinden jullie de condensator of « C ». Beiden zijn vast, dus onbeweegbaar. Dit is de eenvoudigste « circuit d'accord ». Daarnaast vinden jullie een Self

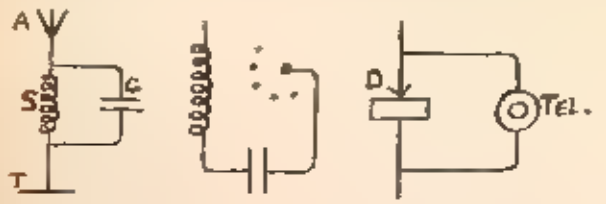

met verscheidene stopcontacten en met veranderbare condensator. Verder schematisch getekend, een kristaldetector « D » en een luisterapparaat of telefoonhoorn « Tel ». De lijnen welke jullie tussen die kleine tekeningen zien zijn koperdraden: zij verbinden de onderdelen en worden « Connections » geheten.

*

De ANTENNE of RADIOSTANG kan bij moderne toestellen herleid worden tot een kleine metalen stang of een draad van wee meter die aan de soldering gehecht wordt. Voor een eenvoudiger toestel, zoals jullie er een gaan bouwen, moet men echter een uitstekende antenne aanschaffen, gemaakt uit al dan niet geïsoleerde koperdraad die tamelijk dik en ten minste tien meter lang is. Deze draad moet horizontaal gespannen worden, tussen twee huizen of andere hoge punten. Woon je op het gelijkvloers van een hoog huis, mag je de antenne aan een stevige stuk op het dak bevestigen en loodrecht naar beneden laten gaan, op een meter afstand van de muur. Deze koperdraad moet aan ieder uiteinde aan een speciale isolator (in glas of porselein) gehecht worden, van daar vertrekken dan de ijzerdraden of de koorden die dienen om de antenne te bevestigen. Aan het ene end van de koperdraad moet dan een andere, soepele en best met gummi geïsoleerde koperdraad gesoldeerd worden, die men « antennedaling » noemt. Deze draad eindigt best op een stopcontact, moet eveneens van de muur verwijderd blijven en wordt thuis geleid door een gaatje in het venster. Dat is het beste systeem.

Het grondcontact moet bestaan uit een degelijke draad, bv. dezelfde soort als van de antennedaling en eveneens eindigen op een stopcontact, doch van een andere kleur dan deze van de antenne.

De draad van het grondcontact mag langs de muur geleid worden. Het andere uiteinde wordt best aan de buis van de waterleiding gesoldeerd.

T. Zonnebloem

(Wordt vervolgd)

SCHUD HET UIT JE MOUW

door Professor Ricardo

KAART EN MUNT

DIT is een truc je dat, mits een beetje oefening en handigheid, zeer makkelijk uit te voeren is.

Leg plat op je linkerduim, maar in evenwicht, een visitekaartje of een speelkaart. Zet daarop een stuk van vijf frank verticaal. Om dit in evenwicht te houden moet je je natuurlijk heel stil houden. Neem nu een regel in je rechterhand en tik er even mee tegen een kant van het kaartje. Wat gebeurt er nu? Het kaartje vliegt weg als een pijl uit een boog, terwijl het geldstuk op je duim blijft staan!

HET BONTE LINT

IN de les van scheikunde mag je al wel eens een practische oefening doen en op het rek van de scheikundeklas is er wel salpeterzuur en ammoniak (alkali volatil) te vinden. Neem twee glazen gevuld met water. Druppel in het eerste wat salpeterzuur en in het tweede ammoniak. Vraag nu aan je zus of je haar haarlint een keer mag hebben en je doopt dit lint in het eerste glas. Wat zie je? Het lint heeft hoegenaamd geen kleur meer... Als zusjelief vreselijk protesteert doop je het vlug in het tweede glas en het lint heeft weer zijn oorspronkelijke kleur!

Maak je vacantie dubbel aangenaam

Met een draagbaar radiotoestel.

1995 Fr.

Batterijen inbegrepen.

AKKORD

Twee golflengten (L.M.)
Ingebouwde antenne
« Ferrit »
Model N.B. met batterij en stroom

"Bambi"

GEÏMPORTEERD EN GEWAARBORGD DOOR STAAR, BRUSSEL.

GOUD VOOR ROME

Lambik slaagt er in twee van de Romeinse vloot te kelderen

VAN WILLY VANDERSTEEN

We vinden Lambik en Titus weer in de bergen waar zij op weg naar hun kamp, even uitblazen. Het gerateer van wielen doet hen plotseling opschrikken...

Ze kijken op en zien de man met de purpere mantel in een renwagen voorbij snellen

Titus, ga naar Suske en Wiske. Ik volg dat wagenspoor

BONK

Jandorie, wat een botsing! Ik duizel er van!

Het ergst is dat ik zedelijk verplicht ben het nog eens te doen

...want een ezel stoot zich geen tweemaal aan dezelfde steen en vermits ik niet voor een ezel wil doorgaan...

Zij er nu eens anders op dan me wel tweemaal te stoten!

De man met de purpere mantel stopte stuurs voor de groene rots. Hij gaat naar de ingang. Het is die ingang, die Lambik inderhaast moest vrijmaken

Zozo, de alchimist maakt zich kwaarblykelyk gereed om de plaat te poetsen. Ik kom net op tijd

Wel, Archimedes - wou je vertrekken?

Ja, mijn taak is hiermee ten einde. Ik weiger iedere bestelling

Ik schaam me over het werk dat de keizer me niet vernichten. Ik zal mijn woord houden en het geheim van de grot bewaren

De keizer gaf me de opdracht er voor te zorgen dat het geheim voor altijd bewaard blijft. Archimedes, jij weet te veel

Wordt vervolgd

DE BEWAKER VAN DE TRANSPORTKABEL

Een verhaal van Y. DERMEZE — Illustratie van R. REDING

JOSE ALDRIGIOS had tranen in de ogen. Met gebogen hoofd en hangende armen luisterde hij naar de uitbrander, die ingenieur Valtranex hem gaf.

José was pas zestien en leerling werktuigkundige. Hij kon zich niet verdedigen tegen de woedende ingenieur en moest het onweer zwijgend over zijn hoofd laten gaan. Inwendig kookte hij echter van verontwaardiging over zoveel onrechtvaardigheid.

— Je werkt hier tot deze avond, zei ingenieur tot besluit. Een auto zal je meenemen tot Combua. Je krijgt deze week nog uitbetaald.

— Senor Ingenieur... ik..., waagde het Jose Aldrigio...

Maar de ingenieur luisterde niet. Hij haalde slechts de schouders op en sprong in de bak. Automatisch drukte de jongen een handle omlaag, een electrische motor ronkte en langzaam steeg de bak naar de besneeuwde bergkruinen.

Te midden van de bergen werkte men aan een machtige stuw en de transportkabel, die achttienhonderd meter lang was, hing op enkele plaatsen vierhonderd meter boven de vallei.

José keek toe hoe de bak hoger en hoger steeg. Ingenieur Valtranex was een streng man. Toen de jongen zich bij de ingenieur aangeboden had om de kabel te bedienen, had deze hem ruw afgesnauwd en gevraagd of de directie van de maatschappij hem voor het lapje hield... José kende zijn werk opperbest en had dit nu reeds drie maanden lang bewezen. Sedert twee dagen gleed de bak echter niet meer regelmatig op en af. Dat was niet zijn schuld... Schuld was de motor die te zwak was. De motor moest vernieuwd worden, doch de ingenieur weigerde dit in te zien en verklaarde, dat José zijn werk verwaarloosde.

De telefoon rinkelde en José haakte af.

— Drijf de snelheid op ' beval ingenieur Valtranex.

— Maar, senor...

— Ik duld geen tegenspraak. Sneller '

José deed wat hem bevolen werd alhoewel de ingenieur zelf verbod had gegeven een bepaalde snelheid te overschrijden, daar de kabel dan kon breken. De jongen oogde de bak na, die nu als een luciferdoosje aan een spindraad boven het dal hing. Gelukkig verliep alles goed. De kabel brak niet en de bak vervolgde zijn weg. Jose begreep dat de ingenieur er zijn wil van overtuigen dat de motor degelijk werkte. Valtranex was moedig, dat moest men toegeven, en hij beproefde zelf de degelijkheid van het materieel om zo mogelijk het leven van de arbeiders te sparen.

Op een hoogte van 1800 meter stond de bak stil, hij was ter bestemming. Een ogenblik later hoorde José de stem van de ingenieur aan de telefoon.

— Nu heb je het bewijs. De motor is nog best in orde, maar jij verwaarloost je werk. Deze avond maak je geen deel meer uit van mijn personeel '

OM twaalf uur sloot José de deuren van zijn klein station gewoonlijk om een stukje te eten in de kantien. Die dag had hij geen honger. Zijn keel was dichtgeschroefd van verdriet omdat hij de volgende morgen werkloos zou zijn. Hij zette zich in een hoek van het gebouw en piekerde over hetgeen hij doen moest.

— Valtranex is te onrechtvaardig, mompelde hij. Alle arbeiders beklagen zich over hem. Niemand die van hem houdt. De ene of de andere dag overkomt hem een ongeluk... Des te beter. Dat is zijn verdiende loon !

Op dit ogenblik verafschuwde José de strenge ingenieur.

— Hé ? wat is dat ? Net of ik, stemmen hoor. Hij wou opstaan, maar had er de moed niet toe. Toch fluisterde hij scherp toe:

— De jongen is in de kantien gelijk iedere dag op dit uur, zei de eerste stem.

— We moeten oppassen. Het ware te jammer moest een van onze makkers het slachtoffer worden van dit opzet, antwoordde de tweede stem.

— Vrees niets. Je weet immers wel dat de ingenieur altijd heel alleen met de eerste bak naar boven gaat. Ziezo, dat is klaar. De schroefbouten zullen nog houden tot de bak precies halfweg is. Dan stort hij de diepte in... Driehonderd meter ! Haha, Valtranex zal ons niet meer uitschelden '

José hoorde hoe een zware sleutel om de schroefbouten sloot, dan twee stappen die zich vlug verwijderden... José stond langzaam op en ging naar de bak. Zijn ogen gleden bijna onmiddellijk naar de plaats waar de twee arbeiders gewerkt hadden... Tijdens zijn eerste reis, zou het metalen platform van de bak losgeraken en in de ravijn storten. En vermits het de ingenieur was die de eerste reis zou doen... José klemde de tanden op elkaar, z'n ogen schitterden... Had hij de ingenieur niet zulk een lot toegewenst ? Indien Valtranex in de diepte stortte zou hij z'n plaats behouden en met werkloos zijn morgenvroeg... Hij wist immers niets af van die sabotage. Hij moest de zaken eenvoudig hun beloop laten en al de rest zou vanzelf in orde komen...

Langzaam keerde hij terug naar de hoek, waar hij gezeten had terwijl de arbeiders de schroefbouten losvezen. Hij wou zich verbergen en niets horen of zien van hetgeen er zou geren. Maar hij had geen rust. In hem begon de hardnekkige strijd van z'n geweten tegen die

Vervolg blz. 18.

Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ROBINSON CRUSOE

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

Robinson weet nu dat de kapiteins van de koopvaardijschepen hem voor een koper aanzien. Hij geeft bevel [illegible] verder afstand van de kust te blijven

Ik was vreselijk opgewonden door het verhaal van de oude loods en nam het klokje besloot hem te verplichten om te helpen.

Die kapiteins houden er sonderlinge praktijken op na. Hoe kunnen we er bij andere sprtij te beschuldigen en te veroordeelen, zonder dat deze het recht krijgen zich te verdedigen."

Zou jij dan willen dat ze medelijden hadden met dergelijke schurken."

Ja, en daarom wil ik naar de stad. Wij zijn de « schurken » waarover jij het hebt.

De Portugees stond als aan de grond genageld. Ik vertelde hem ons avontuur van naaldje tot draadje en de goede grijsaard geloofde me. Hij wou me helpen en vroeg me het verhaal op te schrijven en beloofde de kapiteins van de waarheid te overtuigen.

De Portugese loods kreeg echter nooit de gelegenheid deze brief als bewijsstuk te gebruiken... Om iedere gevaarlijke ontmoeting te vermijden bracht hij ons naar de kleine haven van Kinsjang, waar geen Europese schepen landden. Hij vond een opslagplaats waar wij onze lading konden onderbrengen. Toen vond de goedhartige man zelfs een Japans handelaar die niet alleen bereid was onze goederen tegen een billijke prijs te kopen, doch tevens ons schip wou huren voor z'n handel tussen China en Japan. Ik vertrouwde de boel toe aan de jonge man, die m'n oref me als gezelschap had meegegeven. Zodra hij genoeg had van het zeemansleven en een fortuin had vergaard, zou hij het schip veilig terug naar Engeland brengen. De jonge man gelukte er in.

TOEN mijn schip in zee stak, was ik vrij en eindelijk van mijn zorgen verlost. Ik moest nu slechts naar een haven reizen en een Engels schip vinden, dat me naar m'n vaderland zou terugbrengen. Het is toen dat de Franse missionaris, Pater Simon, me uitnodigde met hem mee naar Peking te reizen. Ik liet me overhalen en de reis verliep uitstekend. De pater kreeg inderdaad van een mandarijn, die ook naar de hoofdstad moest, de toelating zijn gevolg te vervoegen. Het ontbrak ons aan niets. In China was het inderdaad gebruikelijk, dat een mandarijn in de steden waar hij doortrok gratis eten en onderdak kreeg.

De verbiedenswaardige mandarijn verplichtte ons echter ons dagelijks voedsel aan hem te betalen. Als middel om rijk te worden, was dat nog zo kwaad niet! De mandarijn had bij z'n gevolg inderdaad dertig betalende gasten.

TIJDENS onze reis zagen we een scène die me erg amuseerde. Stel je voor! Twee uren lang reden we in het gezelschap van een edele Chinees die een rijk gebordeurd kleed droeg doch op een knol zat, nog ouder en magerder dan de Rosinante van Don Quichotte. Aangekomen in zijn paleis, zette hij zich neer op een binnenplein enkel en alleen om zijn rotte gestalte te laten bewonderen. Enkele vrouwen boden hem het eten aan. Een groot soep in z'n mond, terwijl de andere hem de rijst toestopte, z'n beker aan de lippen zette en de resten, die op zijn baard en gebordeurd kleed vielen, afpoetste. Weet je wat deze Chinees daarmee zeggen wou? Dat hij van zulke nobele afkomst was, dat het voor hem onwaardig was zijn handen te gebruiken..

WE hadden vijf en twintig dagen nodig om van Kinsjang naar Peking te reizen. De reis zou zonder incidenten verlopen zijn, indien mijn paard niet op het idee gekomen was me uit het zadel te lichten te midden van de rivier die we moesten doorwaden omdat er geen brug was. De Chinezen vonden dat blijkbaar erg grappig... Ik veel minder! Ik had de namen van steden en dorpen, waar we doorgetrokken waren, in een boek geschreven en op tak gestoken. Na m'n bad was alles onleesbaar. Nu, dat was zo erg niet. Ik vond dat alles, wat andere reizigers over China hadden verteld, erg overdreven was. Het land was dicht bevolkt maar de huizen waren bijna allemaal erg armzalig en de Chinezen konden alles behalve wonden.

IK hield niet van het platteland en de grote stad Peking vond ik lang niet zo mooi als Pater Simon, die me er zoveel over verteld had. Natuurlijk zijn er heel mooie tempels en is het keizerlijk paleis wonderlijk. De bewoners gaven allemaal blijk van een gerafflneerde beleefdheid maar, ik kan het niet helpen, ik verkies Londen. In Peking was er voor ons geen handel te drijven en ik vroeg niet beter dan de hoofdstad te verlaten.

Toen we er een week verbleven, kwam de Portugese loods me opzoeken.

— Hé, Engelsman, riep hij toen hij me zag, ik heb voor jou het beste nieuws dat iemand je op deze wereld brengen kan.'

(Vervolg volgende afl.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Teddy heeft in de tent van Pom een agent van de Intelligence Service gevonden. De man is dodelijk gewond...

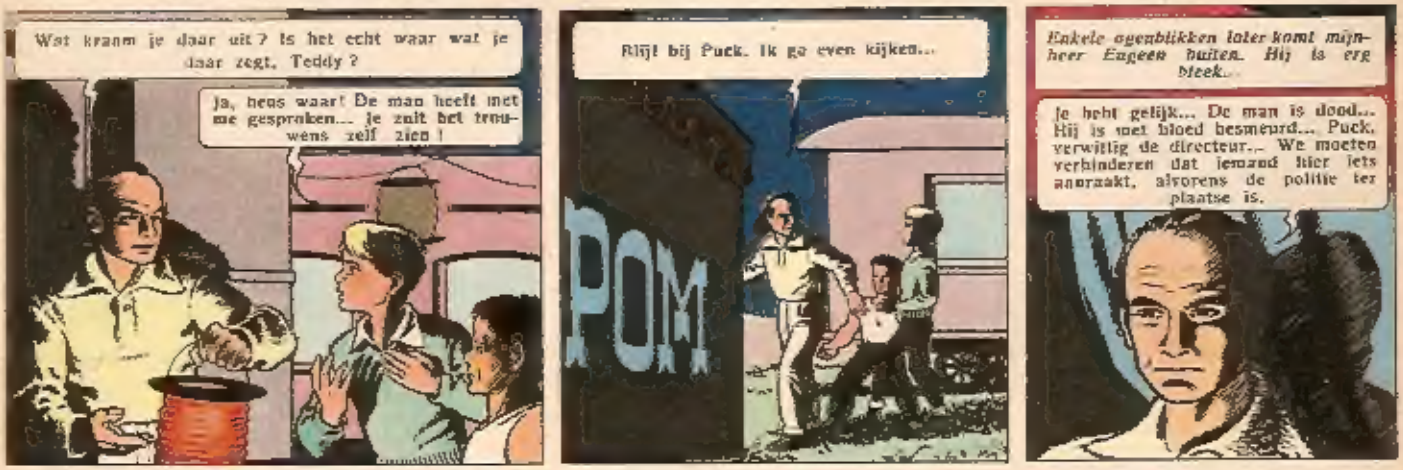

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED HUNCKEN

Na de herrie veroorzaakt door de vreselijke val van Koenraad, Heer van het Meer, wordt alles weer stil en vredig in de bergen...

Toch heerst een onverklaarbare angst de dieren nog dicht bij hun nest...

Een roodborstje slaakt plotseling een alarmkreet

Uit het dal komt er een lawaai dat de dieren niet kennen. Hij lijkt op een schuifpen en een hijgen. Zelfs het onbezorgd konijntje spitst de oren en neemt de vlucht.

De man...

Zonder die jonge eiken, waaraan ik me kon vastgrijpen, zou ik deze avond bij Satan geweest zijn

Niemand te zien. Men waant me dood... en daar is wel reden toe... De weg is vrij !

Met een sardonische lach stapt hij vlug naar de vlakte toe...

Het kasteel van Noirvaux is niet ver af en mijn vriend Amaury zal me zeker onderdak verschaffen tot de gemoederen bedaard zijn...

Enkele tijd later komt de Heer van het Meer aan het kasteel van Noirvaux...

Hela ! Open de poort ! Ik ben Koenraad de Wolf, een vriend van je meester !

Maar het antwoord is niet zoals de wrede heer het gehoopt en verwacht heeft...

Doe zoals ik! Gebruik de producten van...

BISCUITS, CHOCOLADE, TOFFEES
VICTORIA

CONFITUREN EN VRUCHTEN IN SIROOP
MATERNE

SIROOP « PRINCE DE LIEGE » EN
PROSMANS

MELKWAREN
TOSELLI

TAFELBIER
PILSBERG

THEEDEN, AZIJN
HORTON
FRUITSIROOP

PUDDING, BAKINGPOWDER
PANA
VANILLESUIKER
MARSMEIDE

GESCHOTEVEN HOUTVAL EN
HEUDEBERT

ISM, CHOCOGWEET, PALMEX, PEINSOB
PALMAFINA
KUIFJES ZEEP

TANDPASTA
KOLYNOS

VET, GOUDA, CREME DE GRUYERE, BLEUETTE
FRANCO-SUISSE

Het zijn producten van uitstekende kwaliteit en bovendien geven ze je de **KUIFJE'S BON.**
In ruil voor de KUIFJE'S BON ontvang je prachtige GESCHENKEN. De lijst van deze geschenken publiceren we volgende week!

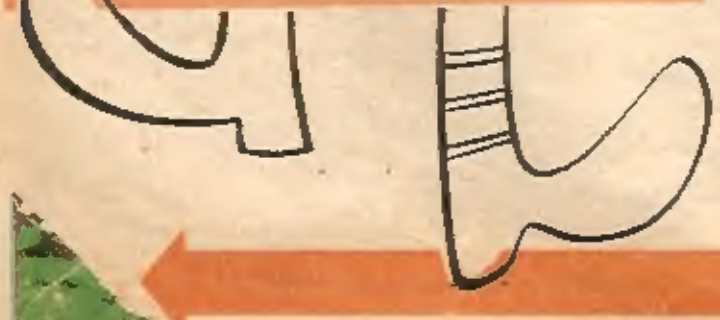

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE!

DE BEWAKER VAN DE TRANSPORTKABEL

VERVOLG EN SLOT

sabotage waardoor een mens het leven zou verliezen. Hij hield niet van die mens, dat was waar en door de schuld van die man was hij werkloos... maar toch...

∴

OM één uur kwam ingenieur Valtranez naar het stationnetje en sprong in de bak.

— Schiet op, zei hij op barse toon tot José. Schiet op en zie dat de motor niet stilvalt!

Hij zag niet dat de ogen van José vonken schoten...

Vijf minuten later hing de bak boven het dal. José oogde hem na. Toen werd hij opzij geschoven en iemand zei:

— Ga wat op zij staan, jongen!

José zag een arbeider met getaand gezicht die de hoorn van de telefoon afhaakte die met de bak in verbinding bleef.

— Hallo, senor ingenieur? Hier is Rafael... Rafael, die je heden morgen hebt doorgezonden omdat zijn boormachine gebroken was. Kijk eens naar de schroefbouten waarmee de bak is vastgemaakt. Begrijp je?... Over één minuut stort je in de diepte.

— Schurk! schold de ingenieur.

— Ik knapte dit werkje op heden middag toen de jongen zijn boterham opat. Hij zou zich bovendien niet verzet hebben, vermits je hem ook onrechtvaardig aan de deur hebt gezet! Ik schakel de motor nu uit. Zeg je akte van berouw, Valtranez!

De man sneed het contact af en de bak bleef halfweg boven de bodemloze diepte hangen. Dan draaide hij zich om en liep weg. José hoorde een motor ronken, blijkbaar wachtte de medeplichtige met een auto buiten het stationnetje.

Toen het geronk van de motor uitgestorven was, greep José de handle en de bak vervolgde zijn weg.

— Hallo? riep de ingenieur door de telefoon. Hallo? Breng me terug...

De jongen gehoorzaamde en enkele minuten later stopte de bak in het station. Ingenieur Valtranez stapte uit. Hij zag bijkbleek.

— Wat zijn dat voor grapjes?

José schakelde de motor uit en keerde zich om.

— Dat zijn geen grapjes. Deze middag werden de schroefbouten zodanig losgevezen, dat de bak halfweg in de diepte zou storten...

— Ha? En... hoe wist jij dat? vroeg de ingenieur op een merkbaar zachtere toon.

— Omdat ik niet aan de bevelen gehoorzaamde. Ik moest het station toch sluiten deze middag en m'n boterham opeten, niet? Wel, ik had geen honger en bleef hier...

De ingenieur antwoordde niets doch keek naar de schroefbouten van de bak. Hij kon heel het sabotagedrama in een ogenblik weder samenstellen... José had de op wrank beluste werkluí gehoord en had eerst geaarzeld in te grijpen. De strenge ingenieur had hem immers onrechtvaardig weggejaagd... Was dat geen fijne gelegenheid om eens en voor goed van hem verlost te zijn en tevens zijn plaats te behouden? Het goed hart en het eerlijk geweten van José Aldrigios hadden de bovenhand gehaald en bij had de schroefbouten weer behoorlijk vastgedraaid...

Valtranez zei geen woord over de sabotage waarvan hij bijna het slachtoffer was.

Deze avond verlaat je je post, net zoals ik het bevolen heb.

— Ja, senor ingenieur.

— Maar je blijft in mijn dienst. Ik heb een interessanter werk voor je. Je hebt het meer dan verdiend.

HET GELE TEKEN

Mortimer heeft het Gele Teken door de stad gevolgd. Ten gevolge van een botsing, vatte de wagen van het monster vuur. Het geheimzinnig personnage zelf kon ontsnappen.

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Wordt vervolgd